

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המחמר אחר בהמה בשבת, בשוגג - אינו חייב חטאת, במזיד - חייב סקילה.	רב זביד מתני הכי, אמר רמי בר חמא:											⚡
המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגתו חטאת - חייבין על זדונו סקילה. הא אין חייבין על שגתו חטאת - אין חייבין על זדונו סקילה	מתני רבא:											⚡
מי קתני הא אין חייבין כו? הכי קאמר: דבר שחייבין על שגתו חטאת - חייבין על זדונו סקילה, ויש דבר שאין חייבין על שגתו חטאת - וחייבין על זדונו סקילה, ומאי ניהו - מחמר.												!
הוה מתני לה להא שמעתיא משמיה דרבי יוחנן לפטור	רבא אחוה דרב מרי בר רחל, ואמרי לה אבוה דרב מרי בר רחל:											⚡
ללישנא בתרא קשיא, הא דרב אכשריה לרב מרי בר רחל ומנייה בפורסיה דבבל.												⚡
דילמא תרי מרי בר רחל הוו.												!
המחמר אחר בהמתו בשבת - פטור מכלום.	רבי יוחנן:											⚡
בשוגג לא מחייב חטאת - ההוקשה כל התורה כולה לעבודה זרה.												⚡
במזיד נמי לא מחייב												⚡
המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגתו חטאת ועל זדונו סקילה. הא אין חייבין על שגתו חטאת - אין חייבין על זדונו סקילה.	דתנן:											⚡
בלאו נמי לא מחייב, דהוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין - אין לוקין עליו. ואפילו למאן דאמר לוקין ליכתוב רחמנא לא תעשה כל מלאכה ובהמתך, אתה למה לך? - הוא ניהו דמחייב, בהמתו - לא מחייב.												⚡
הגיע לחצר ההיצונת.												⚡
היתה בהמתו טעונה כלי וכוכית - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, ומתיר החבלים והשקין נופלים.	רב הונא:											⚡
נוטל את הכלים הניטלין בשבת	והאנן תנן:											⚡
כי קאמר רב הונא - בקרני דאומנא, דלא חזיא ליה.												⚡
והא קא מבטל כלי מהיכנן												⚡
בשליפי זוטרי.												!
היתה בהמתו טעונה טבל ועשיות - מתיר את החבלים והשקין נופלין, ואף על פי שמשתברין.	מיתבי:											⚡
התם בכולסא.												!
דיקא נמי, דקתני דומיא דטבל. מה טבל - דלא חזי ליה, אף הכא נמי - לא חזי ליה.												⚡
ומאי אף על פי שמשתברין												⚡
מהו דתימא: להפסד מועט נמי חששו, קא משמע לן.												!
היתה בהמתו טעונה שליף של תבואה - מניח ראשו תחתיה, ומסלקו לצד אחר, והוא נופל מאליו.	תניא, רבי שמעון בן יוחי											⚡
חמורו של רבן גמליאל היתה טעונה דבש ולא רצה לפורקה עד מוצאי שבת, למוצאי שבת מתה.	[רבן גמליאל]											⚡
נוטל כלים הניטלין	והאנן תנן:											⚡
כשהדביש.												!
הדביש למאי חזי?												⚡
לכתיתא דגמלי.												!
ותיר חבלים ויפלו שקין												⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קבד:
מיצטרו זיקי.											!	קבד:
ויביא כרים וכסתות ויניח תחתיהן										ז		קבד:
משנפי, וקמבטל כלי מהיכנו.											!	קבד:
והאיכא צער בעלי חיים										ז		קבד:
צער בעלי חיים דרבנן.	קסבר: [רבן גמליאל]										!	קבד:
אביי אשכחיה ליה לרבה דקא משפשף ליה לבריה אגבא דחמרא.	[רבה]										○	קבד:
קא משתמש מר בבעלי חיים	אמר ליה: [אביי]										ז	קבד:
צדדין הן, וצדדין לא גזרו בהו רבנן.	אמר ליה: [רבה]										!	קבד:
מנא תימרא											ז	קבד:
מתיר חבלים והשקין נופלין.	דתנן:										■	קבד:
מאי לאו בחבר גוולקי, דהו להו צדדין, וצדדין לא גזרו בהו רבנן.											!	קבד:
לא, בחבר אגלווקי, דלא הו צדדין.											ז	קבד:
אי נמי, בלכתא.											ז	קבד:
שתים בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.	איתיביה:										■	קבד:
מאי לאו - דחק ביה באילן, דהו להו צדדין וצדדין אסורין											ז	קבד:
לא, דכפיה לאילן ואנח סיכוף עליוה, דקמשמש באילן.											!	קבד:
אי הכי, אימא סיפא:											ז	קבד:
שלש בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ועולין לה ביום טוב.	[סיפא]										■	קבד:
ואי דכפיה לאילן - אמאי עולין לה ביום טוב?											ז	קבד:
ואלא מאי - צדדין אסורין? סוף סוף, אמאי עולין לה ביום טוב?											ז	קבד:
אלא: התם בגאזא פרסכנא, דאילן גופיה דופן בעלמא הוא דשוויה.											!	קבד:
זה הכלל: כל אילו שינטל האילן ויכולה לעמוד - עולין לה ביום טוב, שמע מינה.	דיקא נמי, דקתני:										■	קבד:
לימא כתנאי:											ז	קבד:
אין עולין לה ביום טוב	[ת"ק]										■	קבד:
עולין לה ביום טוב.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:										■	קבד:
מאי לאו, בהא קמיפלגי											ז	קבד:
צדדין אסורין	דמר סבר: [ת"ק]										■	קבד:
מותרין	ומר סבר: [רבי מאיר]										■	קבד:
לא, דכולי עלמא צדדין אסורין, והכא בצדי צדדין קמיפלגי	אביי:										!	קבד:
צדי צדדין אסורין	דמר סבר: [ת"ק]										■	קבד:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
צדי צדין מותרין.	ומר סבר: [רבי מאיר]	◇	■	!									קנד:
מאן דאסר בצדין - אסר נמי בצדי צדין, מאן דשרי בצדי צדין - שרי נמי בצדין.	רבא:		■										קנד:
נעץ יתד באילן ותלה בה כלכלה, למעלה מעשרה טפחים - אין עירובו עירוב, למטה מעשרה טפחים - עירובו עירוב.	איתיביה רב משרשיא לרבא:	■	⚡										קנד: